

מסלול הבוץ הדרום קוריאני

לא, אני לא הולך לכתוב על המלחמות של הקוריאיות או על הקונפליקט עם צפון קוריאה, אלא דווקא על מסלול קסום בטבע הדרום קוריאני. קוריאה הדרומית הפכה בשנים האחרונות למדינה שיותר ויותר תיירים ישראלים מעוניינים לגלות, מרביתם מטיילים במסלול שעיקרו כולל את הערים סיאול, העיר הדרומית בוסאן והאי ג'ג'ו. יציאה מהמסלול הזה מובילה לגילויים מרהיבים נוספים, אחד מהם הוא מסלול הבוץ הייחודי שעל ההר ג'ג'וקסן.

כתב וצילם: עמרי גלפרין

דרום קוריאה היא ללא ספק מדינה מיוחדת, וטיול בה הוא שונה ויכול אפילו להיות מאתגר. האתגר הגדול ביותר מגיע דווקא ממקום בלתי צפוי, והוא ביכולת ליצור קשר ורבלי בסיסי של שיח עם האוכלוסייה המקומית, שמרביתה איננה דוברת אנגלית או לפחות מתביישת לקיים שיח באנגלית. הקושי הזה מוביל לפספוס בכל מה שקשור לגילויים תרבותיים, ליצירת ידידות מקומית וכמובן, הוא כולל ויתור על מקומות פריפריאליים יותר במסלול, עקב חוסר ידע בסיסי.

במסגרת הביקור שלי במדינה הקסומה, שבה כ-52 מיליון תושבים, הגעתי גם לעיר דאג'ג'און (Daejeon), ולא, אין קשר בין העיר השוכנת במרכז המדינה, לבין החרדל הנודע, ששמו אומנם נהגה באופן דומה, אך נכתב אחרת, וגם במקורותיו הוא בכלל צרפתי...

- ① במסלול החימר האדום שעל ההר ג'ג'וקסן יש כמה מסלולים מעגליים, שאורכם מתחיל משני ק"מ ומגיע לכדי 14 ק"מ. חלקם דורשים מאמץ רב, בייחוד בכל הקשור לטיפוס על מאות מדרגות.
- ② המסלול מטופח מאוד ונקי. ניכר שגם לאחר שנים מאד שנחנך הוא מתוחזק היטב לטובת המטיילים. מרבית העצים שבשולי המסלול הם עצי דובדבן, סאקורה, כפי שנקראים ביפן.
- ③ כשמגיעים בימים יבשים, חלק מהמסלול הבוצי מתייבש, ולא תמיד נעים ללכת בו יחפים, ולכן כדאי לקחת נעליים בתיק הגב. המסלול מחולק לשני חלקים: בוצי וכורכרי - כך שמי שמעוניין לטייל על ההר עם נעליים, הרי זה אפשרי.
- ④ לאורך הדרך מוצבים שלטים שמכוונים את התיירים לבחור במסלול הרצוי על ההר. הבעיה היא שהשלטים הללו אינם באנגלית, ולמצוא בסביבה דוברי אנגלית שיתרגמו את הכתוב, זו לרוב משימה לא קלה. בכל אופן, היות שהמסלולים מעגליים ומסתיימים בנקודת ההתחלה - לא תלכו לאיבוד.

אחת ממטרות ההגעה שלי לעיר, שבה מיליון וחצי תושבים, ואשר שוכנת בחלק המרכזי-מערבי של המדינה, הייתה ללכת במסלול החימר האדום שעל ההר ג'ג'וקסן (Gyeongjoksan Mountain Red Clay Trail), העובר בחלקה המזרחי של העיר. בקוריאה המילה Gyeongjok משמעותה "רגלי תרנגולת", ויש הטוענים שההר מזכיר את אותה הצורה - אם כי אני התקשיתי לזהות דמיון שכזה.

המסלול נמצא במרחק כ-20 דקות נסיעה ממרכז של העיר דאג'ג'און, שנחשבת למרכז המחקר והטכנולוגיה של דרום קוריאה, או כפי שיש גם המכנים אותה "עמק הסיליקון של דרום קוריאה". העיר סופר-טכנולוגית, ויש בה גם קניון שנחשב לגדול ביותר במדינה, והוא אכן ראוותני ובו אין-ספור חנויות יוקרה ממותגות. אך יש בה שוק עירוני

4

3

5

של כפות הרגליים בתום המסע. עצתי היא דווקא לקחת את הנעליים בתוך התיק לאורך המסלול, וזאת משתי סיבות עיקריות: בתקופות מסוימות חלק מהמסלול הבוצי מתייבש - זה עדיין נעים להליכה אבל לא לכולם, וגם יש אזורים במסלול שניתן לצאת מהם, לטפס לגובה ההר תוך הליכה על אבנים וסלעים - וללא נעליים זה עשוי לכאוב ולהגביל את החוויה.

הנה, הצאתי לי משפחה מאמצת

כבר בתחילת המסלול, שני ילדים קוריאנים מקסימים, אחות ואח, ששמותיהם ג'ינה וג'ינסאונג, פנו אליי בקריאות נלהבות "הלו, הלו מיסטר". כמובן השבתי להם בחיוך. לפתע הם החלו לדבר איתי אנגלית שוטפת. מתברר ששני האחים הללו לומדים בשיטת "הום סקולינג" (לימוד עצמאי מהבית) דרך מערכת בתי ספר דוברי אנגלית, ומבחינתם יצירת קשר ישירה ובלתי אמצעי עם תייר דובר אנגלית הייתה דרך מיוחדת להשתפשף וליהנות מהשיגיהם הלימודיים. מה שהם לא ידעו, שגם לי זו הייתה הזדמנות פז לשוחח עם מקומיים, שכן כאמור קשה מאוד למצוא קוריאנים דוברי אנגלית. לאחר שיחה קלה הם ביקשו שאצטרף אליהם ואל הוריהם לטיול על ההר - וכך היה.

- 1 ג'ינה וג'ינסאונג עם הוריהם, ואני לצידם. זו הייתה חוויה מהנה מאוד לטייל עם בני המשפחה החביבים שהזמינו אותי להצטרף אליהם אחרי מפגש אקראי על ההר.
- 2 שני הילדים החביבים לומדים בשיטת למידה מרחוק, ופגישה עם תייר הייתה הזדמנות עבורם לתרגל את האנגלית שלהם. מעבר לכך, הם היו מקסימים ולבביים.
- 3 הקוריאנים מאמינים שהליכה על מסלול הבוצי בריאה לסרקולציה הדם בגוף, ויש כאלה שעושים זאת מדי כמה ימים.
- 4 חלק מהכיף הוא פשוט להתלכלך בבוצ, להרגיש את המרקמים השונים שלו, בהתאם לאזור שבמסלול - יבש, לח או רטוב.

1

אותנטי, עצום בגודלו, במרכז העיר, וכן הרים מוריקים שמקיפים אותה, וביניהם זורמים כמה נהרות ונחלים, שהמרכזי בהם הוא נהר הג'יאומגאנג (Geumgang River).

חדוע בכלל ללכת על חימר?

בנסיעה הקצרה ממרכז העיר למסלול החימר האדום שעל ההר ג'ינג'וקסן חולפים על פני נהר הג'יאומגאנג, וכן בין כמה הרים עטויי עצים צפופים ויערות. מייד כשמגיעים לשער הכניסה לשמורה מבחינים בתושבים רבים המתקהלים במקום, חלקם יחפים, חלקם מתכוננים להליכה נורדית עם מקלות, וחלקם נותרים עם נעלי הליכה נוחות, שכן לאורך כל המסלול הבוצי יש גם מסלול כורכר רגיל למעוניינים להישאר בנעליים. הדבר המשונה הוא שלא נתקלתי ולו בתייר אחד למן תחילת המסלול ועד לסיומו, וכאן גם אולי הפספוס הגדול שעורר בי את הרצון להביא את דבר ההר המיוחד לידיעת התיירים מישראל, שבוודאי עוד יוסיפו לפקוד את דרום קוריאה. אציין שבסקר שנעשה בדרום קוריאה המסלול הוגדר כאחד מ-100 המסלולים שבהם חובה לבקר בקוריאה, וזאת מבין אלפי המסלולים הרגליים שהמדינה האסייתית יודעת להציע.

מסלול החימר הושק בשנת 2006, והוא הראשון בקוריאה שמיועד להליכה יחפה. הרעיון היה ליצור מסלול ייחודי עם הגדרה ספציפית: Eco-healing walking trail, משמע - מסלול הליכה אקולוגי. מעבר לתחושת ההתחברות עם הטבע, הטענה היא שבהליכה בבוצ יש כמה יתרונות פיזיולוגיים, לדוגמה: זרימת הדם בגוף הופכת לייעילה יותר, וכן גירוי הרגליים על ידי הליכה על מסלול עשוי חימר משפר את הבריאות הכללית ומפיג מתחים.

באזור הכניסה למסלול, בסמוך לחניה, עומדים כמה רוכלים שמוכרים מאכלים דרום קוריאניים מקומיים, משקאות ופירות. זה גם אזור היציאה מהשמורה, ובסופי השבוע של החודשים אפריל עד אוקטובר מתקיימים בנקודה הזאת, מעת לעת, גם אירועים מוזיקליים.

אל המסלול

בשמורה יש כמה מסלולים מעגליים, וכולם מתחילים ומסתיימים באותה הנקודה. הארוך מביניהם נמתח לאורך של 14.5 ק"מ. כמה עשרות מטרים משער הכניסה יש עמדה שבה ניתן להשאיר את הנעליים, ובסמוך לה, לשבים מהמסלול, יש אזור נוחות לשטיפה וייבוש

2

אגודל עם האצבע, לטובת התמונה. הם מייד הבינו שאינני מבין מה משמעות שילוב האצבעות, והסבירו לי שבקוראנית זה הסימן ל"לב" או לאהבה. אז הנה, קיבלתי לב קוריאני קסום יחד עם אנקדוטה תרבותית מקומית.

סוף המסלול היה בירידה מהמצודה בחזרה אל מסלול החימר. המשכנו בהליכה יחפה של עוד כמה קילומטרים עד לנקודת הסיום, שם שפשנו את הבוץ שנדבק לכפות הרגליים ונפרדנו לשלום. זה היה מסע שהתחיל על הר והסתיים בידידות אנושית שנצרכת בלב.

חידע נוסף:

כתובת שמורת Gyejoksan Mountain Red Clay Trail

San 85, Jang-dong, Daedeok-gu, Daejeon

רמת קושי של המסלול: מקלה ועד בינונית

אורך מרבי של המסלול: 14.5 ק"מ

חניית רכבים: בחינם (יש מקום ל-25 כלי רכב, והשאר מחנים לצדי הכביש).

ימי פתיחה: השמורה פתוחה בכל ימות השנה, בין השעות 6:00 בבוקר עד חצות.

הכניסה בחינם.

שדות חקלאיים בשלל גוונים ירוקים וצהובים, שמאחוריהם, בין הרים רחוקים אחרים, נמתחת העיר דאיג'און על שלל מגדלי המגורים הגבוהים שבה. מבט אחד כולל את ההר, העמקים החקלאיים, הנהר ועד לעיר הגדולה. אולי זהו למעשה הסיפור של דרום קוריאנה עצמה: מדינה שבתוכה אוצרות טבע קסומים לצד תיעוש עירוני ופיתוח, גורדי שחקים ובניינים, והתחדשות שאיננה פוסקת.

המשפחה החביבה הוציאה כמה פירות חתוכים ועוגיות קוריאניות עגולות מסורתיות, וגם אני כמובן כיבדתי אותם במזון שהבאתי. והנה כאן על ראש ההר נרקם פיקניק ישראלי-דרום קוריאני מלבב. לאחר מכן ניגשנו להצטלם יחד. הילדים והוריהם, כל אחד בנפרד, שילבו

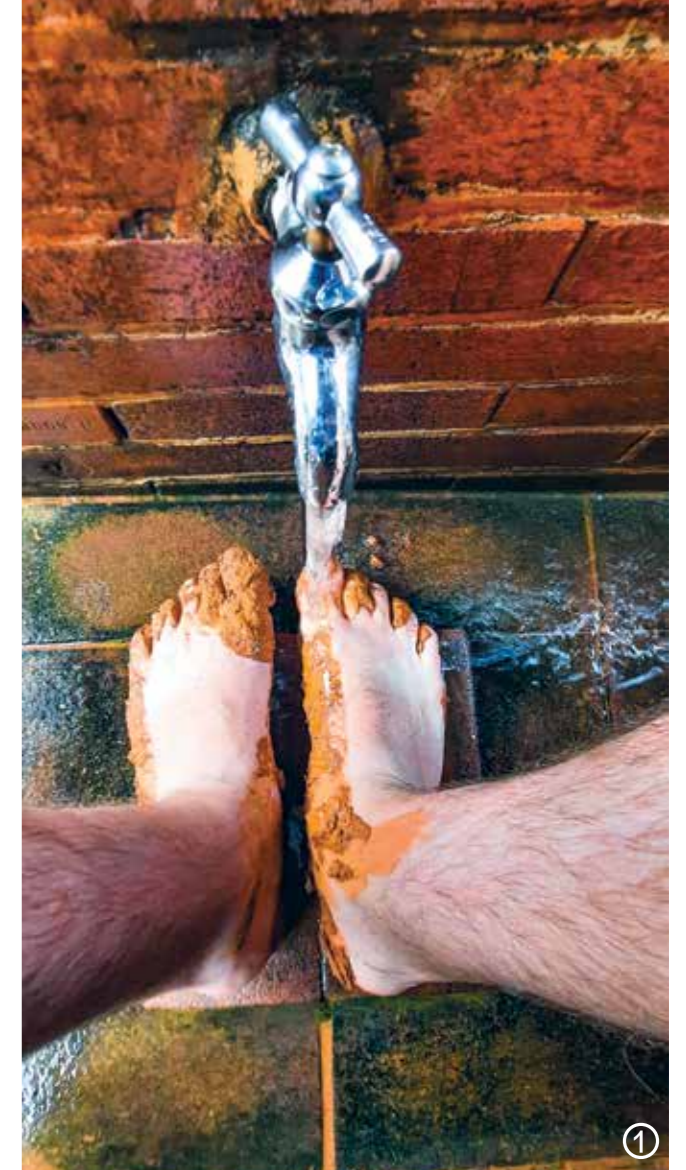
- ① סוף מסלול. במקום עמדות לשטיפת הרגליים, ואפילו מכונת אוויר בלחץ שנועדה לייבש.
- ② הסוד הקוריאני להבעת אהבה וידידות. שיכול האצבעות בצורה כזאת מסמל "לב".
- ③④ זוהי תחושה מיוחדת ללכת כמה קילומטרים על בוץ רטוב כשכפות הרגליים שוקעות בו. הבוץ ללא אבנים, ולכן ההליכה עליו נעימה וכלל לא כואבת.

משמעותית, עם יחסים פוליטיים ומסחריים עם סין ויפן. כוח זה גם סייע לה בהפצת הבודהיזם ברחבי מזרח אסיה. אך למרות עוצמתה זו, בשנת 660 התרסקה שושלת ביקייה אל מול כוחות אזוריים גדולים ממנה.

שרידי הריסות חומת האבן במצודה, שנותרו מתקופת העבר, החלו לעבור תהליך שיקום בשנת 1992, והם נמתחים לאורך של 1,037 מ' ונחשבים לשריד העתיק הארוך ביותר בסביבה.

לאחר כמה שאיפות בריאות של אוויר צלול ומנוחה בסמוך למצודה, המשכנו לצעוד אל קצה המצוק. הנוף שנגלה לעינינו היה חלומי:

חלצנו נעליים והתחלנו לצעוד במסלול הבוץ. לאורך כל הדרך המתפתלת ליוו אותנו עצים מחטניים, שקדיות ואפילו עצי סאקורה, אותם עצי דובדבן יפניים ידועים, שהקוריאנים טוענים שמוצאם הוא בכלל מקוריאנה. התחושה הבוצית באמת מיוחדת. גם באזורים שהבוץ, או החימר אם תרצו, כבר התייבש, עדיין הייתה חלקקות נעימה, מסאז' כפות רגליים של הטבע. ובכלל, להתלכלך, כשמותר ואף רצוי, זו הרי תמיד חוויה נהדרת.

גינה וג'ינסאונג סייעו לגשר בשיח ולתרגם את הנאמר ביני לבין הוריהם, ובין שיחה על מתכוני קימצי מקומי ועל העיר דאיג'און שממנה הם מגיעים, הם הציעו לסטות מעט מהדרך ולטפס לראש ההר, אל המצודה המקומית. זה היה הזמן לנעול מחדש את הנעליים ולהתחיל להעפיל לראש ההר בכיוון מצודת ג'יג'וקסן שבדאיג'און. תחילת הדרך הייתה על שביל אבנים שהתחלפו לטובת מדרגות מסותתות. התחלנו לטפס את הגרם הראשון, שהתחלף בעוד מאות רבות של מדרגות עץ - להערכתי למעלה מ-1,000 מדרגות עד ההגעה לרום הר ג'יג'וקסן.

המצודה ההיסטורית נבנתה במאה ה-18 לפנה"ס והייתה בשימוש עד לשנת 660 לספירה. במקור היא נבנתה על ידי שושלת ביקייה (Baekje), ממלכה קוריאנית השוכנת בחלק הדרום-מערבי של קוריאנה. בשיאה התאחדה שושלת ביקייה עם עוד שתי שושלות חזקות בסביבה. בשיאן, בתקופת המאה הרביעית לספירה, שליטתן הייתה על רוב חצי האי המערבי של קוריאנה, עד לצפון פיונגיאנג (Pyongyang), ואולי אף החזיקו שטחים בסין. בנוסף, הפכה ביקייה למעצמה ימית אזורית